

PARTER**Klagande**

1. Föreningen Seminarieparkens Vänner
c/o Gunnel Lindh
Dalgatan 24 A, 752 18 Uppsala

2. HSB brf. 98 Fyrisvallen
c/o Claes Leijon
Ringgatan 2 E, 752 17 Uppsala

3. Fyrisstrands Samfällighetsförening
Fyrisvallsgatan 3, 752 20 Uppsala

4. Brf Mellersta Fyrisstrand
Fyrisvallsgatan 3 B, 752 20 Uppsala

5. Brf Östra Fyrisstrand
Fyrisvallsgatan 3 A, 752 20 Uppsala

6. Samfälligheten Stefan-Rälsen
Seminariegatan 4 F, 752 28 Uppsala

7. Föreningen Vårda Uppsala
sten.ake bylund@gmail.com

8. Solveig Ringh
Seminariegatan 12, 752 28 Uppsala

9. Torgny Ringh
Adress som 8

10. Eva Jansson
Seminariegatan 6 C, 752 28 Uppsala

11. Lennart Littorin
Seminariegatan 6 D, 752 28 Uppsala

12. Tina Jobs
Seminariegatan 6 B, 752 28 Uppsala

13. Erik Mellgren
Adress som 12

14. Elenor Kaminsky
elenor.kaminsky@gmail.com

15. Johan Winder

16. Alfie Kaminsky Winder

17. Helga Winder

18. Orvar Winder

Ombud för 15-18: Elenor Kaminsky

19. Maria Wold-Troell
Övre Slottsgatan 30 B, 753 12 Uppsala

20. Boel Larsen
Kungsgatan 9 A, 753 32 Uppsala

21. Gunnel Lindh
Dalgatan 24 A, 752 18 Uppsala

22. Inger Sjöberg
Morkullevägen 49 B, 756 52 Uppsala

23. Heidi Grossmann
Tegnérgatan 27 C, 752 26 Uppsala

24. Anna Mankert
mankert@yahoo.com

25. Siv Eriksson
Geijersgatan 18 B, 752 26 Uppsala

26. Dick Lundberg
Vindhemsgratan 10 A, 752 24 Uppsala

27. Roger Broman
Geijersgatan 18 B, 752 26 Uppsala

28. Dobe Duda Bergman
duliberta2@yahoo.com

29. Getis Willmer
getiswillmer@gmail.com

30. Göran Hillblom
Kungsgatan 9 A, 753 32 Uppsala

31. Thomas Back
Gamla Uppsalagatan 9 B, 753 34 Uppsala

32. Camilla Åberg-Wickman
Prästgatan 32
752 28 Uppsala

33. Leo Wickman
Adress som 32

Motpart
Uppsala kommun
753 75 Uppsala

ÖVERKLAGAT BESLUT

Uppsala kommuns beslut den 25 januari 2021 i ärende nr KSN-2019-0951,
se bilaga 1

SAKEN

Detaljplan för kvarteret Seminariet i Uppsala kommun

DOMSLUT

1. Mark- och miljödomstolen avvisar överklagandena från Erik Mellgren,
Anna Mankert, Siv Eriksson, Dick Lundberg, Roger Broman, Dobe Duda Bergman,
Getis Willmer, Göran Hillbom, Thomas Back, Camilla Åberg-Wickman,
Leo Wickman, Maria Wold-Troell, Boel Larsen, Gunnel Lindh, Inger Sjöberg och
Heidi Grossman.

2. Mark- och miljödomstolen avslår övriga överklaganden.

BAKGRUND

I ett tidigare skede har Uppsala kommun (kommunen) den 23 april 2012 beslutat att anta detaljplan för kvarteret Seminariet i Uppsala kommun. Planen syftade då till att uppföra bostadsbebyggelse om ca 220 lägenheter. Förskola och en park skulle också finnas inom området.

Kommunens beslut att anta den detaljplanen överklagades till Länsstyrelsen i Uppsala län (länsstyrelsen) som avtog överklagandena. Länsstyrelsens beslut överklagades till mark- och miljödomstolen som upphävde detaljplanen. (se domstolens avgörande den 9 september 2013 i mål nr P 1483-13). Domen överklagades därefter av kommunen till Mark- och miljööverdomstolen som delade mark- och miljödomstolens bedömning att detaljplanen, såsom plankartan och dess bestämmelser var utformade, mot bakgrund av kvarterets höga värden som helhetsmiljö medgav åtgärder som påtagligt kunde skada riksintresse för kulturmiljövärden (se Mark- och miljööverdomstolens avgörande i rättsfallet MÖD 2014:12).

Kommunen har därefter inlett ett nytt planförfarande och den 25 januari 2021 beslutat att anta en ny detaljplan för kvarteret Seminariet. Syftet med denna detaljplan är att säkerställa en stor allmän park samt möjliggöra ca 110 lägenheter med lokaler i bottenvåningen. Syftet är också att värna områdets kulturmiljövärden genom att skydda befintliga byggnaders värden samt genom att ny bebyggelse får en anpassad gestaltning.

Länsstyrelsen beslutade den 1 mars 2021 att inte överpröva den nya detaljplanen.

Kommunens beslut att anta nu aktuell detaljplan har överklagats av följande föreningar: Föreningen Seminarieparkens Vänner, HSB brf. 98 Fyrisvallen, Fyrisstrands Samfällighetsförening, Brf Mellersta Fyrisstrand, Brf Östra Fyrisstrand, Samfälligheten Stefan-Rälsen och Föreningen Vårda Uppsala.

Kommunens beslut har vidare överklagats av följande privatpersoner:
Solveig Ringh, Torgny Ringh, Eva Jansson, Lennart Littorin, Tina Jobs,
Erik Mellgren, Elinor Kaminsky, Johan Winder, Alfie Kaminsky Winder,
Helga Winder, Orvar Winder, Maria Wold-Troell, Boel Larsen, Gunnel Lindh,
Inger Sjöberg, Heidi Grossmann, Anna Mankert, Siv Eriksson, Dick Lundberg,
Roger Broman, Dobe Duda Bergman, Getis Willmer, Göran Hillbom, Thomas
Back, Camilla Åberg-Wickman och Leo Wickman.

YRKANDEN M.M.

Föreningen Seminarieparkens Vänner har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Kvarteret Seminariet bör bevaras i sin nuvarande utformning av kulturmiljö- och kulturhistoriska hänsyn, eftersom området som helhet har ett stort kulturvärde av riksintresse. Om helheten går förlorad skadas riksintresset. Folkskoleutbildningen som bedrevs på platsen är ett utmärkt exempel på och bevis för folkskolans betydelse för det svenska välfärdssamhället som utvecklades under 1900-talet. Av de folkskoleseminarier som byggdes enligt 1914 års seminariestadga är seminariet i Uppsala det enda som finns kvar med sin ursprungliga yta och plan. Seminariet med sina trädgårds- och idrottsanläggningar ger en bild av ett bildningsideal och en undervisningsmiljö som den såg ut för hundra år sedan. Den tidigare föreslagna detaljplanen upphävdes av Mark- och miljööverdomstolen som ansåg att ”det ligger i hela rikets intresse att bevara och utveckla parken i sin helhet” samt att den skulle innebära ”påtaglig skada” för riksintresset Uppsala stad. Domstolen ansåg också att ”samtliga element” hörande till seminarieverksamheten sammantaget har betydelse för riksintressets värde. Vidare skulle ett genomförande av detaljplanen medföra en uppenbar privatisering av park och trädgård. Detta påverkar viktiga element i seminarieanläggningen och dess omgivningar, vilket förvanskar helheten i anläggningens kulturmiljö. I en stad som Uppsala som gärna lyfter fram kunskapens och bildningens värden borde denna historiska berättelse skyddas, inte byggas bort.

Vidare utgör parkanläggningar och träd ett viktigt inslag i en stad ur folkhälso-synpunkt för att åstadkomma såväl en god luftkvalitet som en behaglig sommar-temperatur att vistas i genom skuggning. Om planen genomförs innebär det att hundra träd försvinner.

HSB brf. 98 Fyrisvallen har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anført sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Det är svårt att se hur uppförandet av tre stora byggnader med 110 lägenheter och affärslokaler i bottenvåningarna skulle bidra till att värna befintliga byggnaders värden. Tvärt om skulle en unik miljö oåterkalleligen förstöras. Parken kan och bör rustas upp utan ny bebyggelse. Behovet av parkmark är stort i området. Det är också svårt att förstå hur detaljplanen skulle kunna medföra större tillgänglig yta för de ca 500 grundskoleeleverna när det är just den mark där de vistas som ska bebyggas. Detta går emot kommunens egna ambitioner om att ge större fria ytor runt skolorna för dess elever. Placeringen av bebyggelsen och den kvarvarande delen av fotbollsplanen kommer att innebära konflikter. Uppförandet av carportar mot järnvägen kommer att ianspråkta mark från de grönytor som finns där idag samtidigt som de knappast i någon högre grad kommer att lätta på den redan idag synnerligen ansträngda parkeringssituationen i området. Vald trafiklösning öppnar dessutom upp för konflikter mellan leverantörer till affärslokalerna och boende med risk för dubbelparkeringar. Vidare finns naturvärden i den befintliga granhäcken samt ett värde för skolbarn och allmänheten av områdets friytor.

Fyrisstrands Samfällighetsförening, Brf Mellersta Fyrisstrand och Brf Öster Fyrisstrand har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anført sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Området är expansivt och har de senaste åren förändrats från ett industriområde till ett stort område med flerfamiljshus. Kvarteret är ett riksintresse som utbildningsstaden Uppsala ska bevara och vårda istället för att bebygga och stycka det i mindre

ytor. Kvarteret är den enda kvarvarande seminariemiljön för utbildning av folkskollärare i Sverige. Det ligger i riksintresset att hela kvarteret bevaras och utvecklas. Ny bebyggelse kommer att påtagligt skada kulturmiljön. Florensdeklarationen ger skydd till hela miljön. Kvarteret ligger vidare i ett tätbebyggt område med stor avsaknad av parkmark. Fotbollsplanen är angelägen att bevara med tanke på ungdomars behov av lek och idrott. Det är vidare viktigt att behålla träden inom området. Kvarteret skulle kunna förvandlas till ett fantastiskt besöksmål med sommarcafé, utställningslokaler, konst-, musik- och litteraturaktiviteter m.m.

Samfälligheten Stefan-Rälsen har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anslutit sig till vad Föreningen Seminarieparkens Vänner anfört med sammanfattningsvis följande tillägg.

Även om bebyggelsen justerats sedan det förra förslaget kvarstår den omständigheten att den tar mark i kvarteret i anspråk. Vidare försvinner den värdefulla skogsdungen och fotbollsplanen förminskas. Föreningen motsätter sig den privata karaktär som planeras med häckar och dylikt kring de privata villorna. Parken har hittills fungerat som en grön oas för många. Behovet av en stadsdelspark är stort. Man har inte räknat med behovet av utrymme för friluftslivet och folkhälsan. I synnerhet nu under den rådande pandemin har parken nyttjats i hög grad. En ökad trafik kommer att innebära ökat buller, dålig luft och fullbelagda parkeringar. Skogsdungen utgör nu en skyddande barriär mot trafiken. Ett annat störande moment på Seminariegatan är trängseln bland bilarna, som kan bli närmast kaotisk, när föräldrar hämtar och lämnar skolbarnen.

Föreningen Vårda Uppsala har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Folkskoleseminarieanläggningen är en välbevarad helhet med högklassiga byggnader och en historisk parkanläggning som är unik i Sverige. Den åskådliggör ett viktigt historiskt skede i vårt land. Den utgör också en anläggning i raden av vetenskapligt och pedagogiskt intressanta trädgårdar i Uppsala och är en anläggning i

byggnadsminnesklass. Därför bör kvarteret bevaras och skyddas i dess helhet och inte förvanskas. För att åstadkomma detta begärde föreningen 2011 att byggnaderna och anläggningarna samt miljön som helhet i kvarteret skulle byggnadsminnesförklaras. Detta ärende ligger fortfarande hos länsstyrelsen. Detaljplanen innebär att huvuddelarna i anläggningen utplånas, vilket vållar irreversibla skador på helheten i riksintresset. En miljökonsekvensbeskrivning borde därför ha gjorts. Åtgärder som stärker värdet i en del kan inte rättfärdiga att irreversibel skada orsakas på värdet i en annan del, och därmed på helheten. Totalt 30 procent av anläggningens yta inklusive den nya bollplanen blir inte tillgänglig för allmänheten. Idrottsplanen med sin inramning av läplantering, på insidan i form av ett naturromantiskt nordiskt skogsbryn, är en av huvuddelarna i seminarieanläggningens komposition och skulle gå förlorad om planerad bostadsbebyggelse genomförs. Anläggningens största rum som visar seminariebyggnaden i sin hela längd ersätts med en främmande miljö med kompakt bebyggelse som förminskar det fria rummet. Om planen genomförs kommer en viktig del av de arkitektoniska och trädgårdsarkitektoniska värdena att gå förlorade. Planens genomförande kommer därmed att medföra en påtaglig skada på riksintresset för kulturmiljövården. Parken har även skydd av det internationella Florensdokumentet och bör också på denna grund bevaras. Vidare överensstämmer planen inte med översiktsplanens intentioner. – I sin överklagan har föreningen även hänvisat till och redogjort för skrivningar i ett antal skrifter samt närmare beskrivit byggnaderna och anläggningarna inom området.

Solveig Ringh och **Torgny Ringh** har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Det föreligger nu ett förslag på exploatering som de som närboende inte ska behöva tillåta. De föreslagna bostadshusen lämpar sig inte i den kulturhistoriska miljön. Kvarteret är en unik helhetsmiljö med pedagogiska värden som visar hur Folklärarseminariet med sina trädgårds- och idrottsanläggningar såg ut; en unik bild av ett bildningsideal och en undervisningsmiljö som den såg ut för hundra år sedan. Att förstöra kvarteret med den exploatering som föreslås är inte förenligt med riksintresset.

Eva Jansson har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anförst sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Kvarteret ska bevaras i sin helhet och bör inte bebyggas mot bakgrund av det kulturhistoriska värdet. Vidare är behovet av en park i området påfallande stort. Ärendet har engagerat en stor del av Uppsalas befolkning och en protestlista med över 6 000 namnunderskrifter har lämnats till kommunen. Bostadskomplexet kommer att påverka helheten av kvarteret. Vidare ska området, som redan idag är hårt belastat av trafik, enligt detaljplanen härbärgera en bra bit över hundra bilar till de nya hyresgästerna. Därtill kommer den del som utlovats som allmän park plötsligt att innehålla två privatägda villor med egna tomter, bilväg och parkeringsplatser. Vi befinner oss i en pågående pandemi och sannolikheten är stor att vi kommer att hamna i en liknande situation igen. Då måste människor kunna umgås utomhus. Därutöver har klimatkrisen blivit mer akut. Att då, i en del av Uppsala med enorm exploatering, ta bort över hundra träd för att ge plats åt ytterligare bostadshus, vägar och bilar är inte ansvarsfullt. Skogsområdet som ska tas bort är också hem för en mängd fåglar och insekter och har stora naturvärden. Att göra en helt ny park kommer att ta åtskilliga tiotals år. Fastighetsbolaget borde få annan mark att bebygga istället.

Lennart Littorin har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anförst sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Kvarteret är det enda av sitt slag som finns bevarat i Sverige. Domstolarna fastslog vid den tidigare prövningen att varje form av bebyggelse skulle skada detta kulturarv av riksintresse. En massiv folkopinion, liksom experter, har gått emot förslaget. Uppsala har på vissa platser den sämsta luften i Sverige. Att då ta bort drygt hundra träd är olämpligt. Likaså har Uppsala bland den lägsta andelen grönyta per invånare i landet, en andel som nu kommer att minska ytterligare. Under den pågående pandemin har ett stort antal människor sökt sig till Seminarieparken för rekreation, umgänge, motion och spontanidrott. Förslaget innebär också att den

enda återstående fullstora fotbollsplanen i stadsdelen försvinner, vilket är olämpligt med tanke på barns behov av lek och motion. Folkmängden i området har ökat sedan förra domslutet, vilket innebär att flera hundra lägenheter saknar tillgång till park och gröna ytor. Behovet av en stor sammanhållen park är därför ännu större nu än år 2014.

Tina Jobs och **Erik Mellgren** har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anført sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Detaljplanen tillgodoser inte det skydds- och bevarandevärde som den sammanhållna kulturmiljön och riksintresset för Uppsala stad har. Vidare strider den mot kommunens egna ambitioner i fråga om grönytor och stadsdelsparker på nära håll. En stor del av det som idag betraktas som offentlig mark kommer, om planen genomförs, att upplevas som en förlängning av privata uteplatser och kommer därmed i stort sett vara omöjlig för allmänheten att utnyttja. Planen innebär en irreversibel förstörelse av kulturella, historiska och miljömässiga värden. Det är som sammanhållen miljö som området har sitt huvudsakliga värde. Av handlingarna framgår vidare inte tillräckligt tydligt hur liten den framtida föreslagna fotbollsplätten blir. Inte heller framgår att husen i området ska säljas och privatiseras.

Elenor Kaminsky, Johan Winder, Alfie Kaminsky Winder, Helga Winder och **Orvar Winder** har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anslutit sig till vad Föreningen Seminarieparkens Vänner anført med sammanfattningsvis följande tillägg.

Den pågående pandemin har visat människors behov av välplanerad och högkvalitativ grön yta. Det myllrar av folk i Seminarieparken från morgon till kväll. Det har noterats en rad olika aktiviteter i parken. Den pågående pandemin är inte den sista. Vidare är incitamenten för att behålla och utveckla parken som helhet till en stadsdelspark i linje med forskning som visar stark korrelation mellan människors hälsa och hur nära människor har till grönområden från sin bostad. Det skulle sänka Uppsalas hälso- och sjukvårdskostnader och för all framtid bidra till ett ökat

välbefinnande för människor i Uppsalas norra stadsdelar. Att bygga i parken bidrar till ett prejudikat som visar hur makthavare kan manövrera processer för att bygga i fler av Sveriges stadsdelsparker. Befolkningens önskemål har svårt att få gehör gentemot ekonomiska motiv hos byggindustrin. Avstå istället all bebyggelse i Seminarieparkens fina skog.

Maria Wold Troell har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anför sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

I detta fall vill kommunen för ekonomisk kortsiktig vinning förstöra landets enda intakta seminarieträdgård. Det är historielöst. Eftersom aktuell byggnation riktar sig mot höginkomsttagare som redan har mycket att välja på bortfaller argumentet om bostadsbrist. Den historiskt värdefulla trädgården behövs i en allt mer förtätad stadsdel. Fotbollsplanen är särskilt värdefull för spontanidrott. Fastighetsbolaget bör ges en annan mark att exploatera och området bör istället rustas upp till Uppsalabornas nytta och glädje.

Gunnel Lindh har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anför sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Uppsalas klassiska seminariemiljö med sina trädgårds- och idrottsanläggningar är unik inte bara för Sverige utan även för Europa. Genomförandet av detaljplanen skulle innebära påtaglig skada på riksintresset. Det kulturmiljöhistoriska värdet sitter i parkens helhet. Vidare ska villorna inne i parken bli privata bostäder. Allmänhetens troliga respektavstånd till privata villkor gör att det inte blir så mycket allmän park över. Det är en stor brist att kommunen inte gjort någon miljökonsekvensbeskrivning. Planförslaget strider mot förvanskningsförbudet. Parken har även skydd av det internationella Florensdokumentet om historiska trädgårdar som 1982 antogs av ICOMOS, en kommitté knuten till Förenta nationerna. En uppvuxen rejäl grön lunga behövs i dag i ännu större utsträckning än vid förra detaljplaneförslaget. Forskning visar på stark koppling mellan mängd och kvalitet på urbana grönområden å ena sidan, och hälsa å den andra.

Världshälsoorganisationen uppmanar städer att erbjuda en boendemiljö som uppmuntrar, möjliggör och stödjer hälsa, rekreation och välbefinnande. Planförslaget strider mot kraven i 3 kap 6 § miljöbalken. Fastighetsbolaget bör erbjudas ett markbyte.

Inger Sjöberg har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Av kulturmiljö- och kulturhistoriska hänsyn bör kvarteret bevaras och skyddas i sin helhet. Vidare kommer allmänheten troligen ha ett respektavstånd till de privata husen vilket innebär att enbart halva den allmänna parken kommer att kännas bekväm att vistas i. Att ta ner ca 110 träd är vidare förkastligt med tanke på att de tar upp mycket koldioxid. Att se träd minskar också risk för psykisk ohälsa. Till detta kommer att barn behöver stora ytor i städerna för att kunna springa. Vidare har parken sällsynta arter av både växter och djur som kanske kommer att försvinna om byggnationen godkänns. Detaljplanen bryter således mot Agenda 2030 samt gällande miljö kvalitetsmål. Parken har varit full av människor under den rådande pandemin och eftersom nya pandemier är troliga hoppas många på att parken inte bebyggs. – Inger Sjöberg har i sitt överklagande också hänvisat till Granadakonventionen från 1985 om skydd för arkitekturarvet i Europa.

Heidi Grossman har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anslutit sig till vad Föreningen Seminarieparkens Vänner anfört med följande tillägg.

Andelen allmän park minskar. Det blir för många entréer och parken kommer inte längre att kännas ombonad. Hela området har ett stort kulturhistoriskt värde. Med en växande befolkning och en parkbrist är parken värdefull för såväl folkhälsa som klimat. Naturen har ett stort egenvärde. Översvämningsrisken är stor. Det ligger så mycket historia i denna långbänk. Det råder brist på parkmark i den kraftigt expanderande stadsdelen Luthagen. Det finns vidare ett växande antal arter som påträffats i kommunen för första gången just här. Kommunen bör byta mark med nuvarande markägare. Hela fastigheten bör bli kulturresevat.

Boel Larsen, Anna Mankert, Dick Lundberg, Roger Broman och Göran

Hillbom har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anslutit sig till vad Föreningen Seminarieparkens Vänner anfört.

Siv Eriksson har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anslutit sig till vad Föreningen Seminarieparkens Vänner anfört med följande tillägg.

Parkens granhäck bör uppmärksammas. Det är en liten skog som är hundra år gammal där mängder av insekter och fåglar har etablerat sig. Denna biologiska mångfald och artrikedom förtjänar att bevaras för kommande generationer.

Dobe Duda Bergman har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört att parken inte ska bebyggas utan kunna fortsätta att avnjutas av de boende i närområdet.

Getis Willmer har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört att människor behöver plats som inte är så hårt tuktad i stan, varför alla grönytor i Uppsala måste bevaras.

Thomas Back har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anslutit sig till vad Föreningen Seminarieparkens Vänner anfört med följande tillägg.

Kvarteret med sin skog har fått växa i över hundra år. Mängder av insekter och fåglar har under denna tid etablerat sig. Den biologiska mångfalden måste bevaras. Det rika djurlivet är skäl nog att bevara kvarteret i dess helhet, till glädje och nytta för kommande generationer. Klimatförändringarna kommer att ställa krav på stora grönytor, platser för odling av växter och grödor samt plantering av träd. För att trygga en framtida livsmedelsförsörjning kan vi behöva lära oss hur man odlar igen. Seminariet kan då utbilda nya generationer i trädgårdsskötsel och då är dess centrala läge en stor fördel. Kvarteret har ett mycket högt värde, både ett kontinuitetsvärde såväl som ett samhällshistoriskt och socialhistoriskt värde. – Till sin överklagan har Thomas Back bifogat ett antal fotografier på insekter och fåglar som han menar

visar att det finns en stor och unik artrikedom inom kvarteret. Han har även hänvisat till ett antal rapporter och utredningar.

Camilla Åberg-Wickman och **Leo Wickman** har yrkat att detaljplanen ska upphävas och anfört sammanfattningsvis följande till stöd för sin talan.

Parken har stor betydelse för dem i form av plats för utflykt och samvaro. Parken används flitigt av motionärer i alla åldrar, men även barn. Det blir förödande att bygga stora bostadshus och parkeringsplatser på just denna plats. Det måste finnas annan mark till bostäder. Förutom sitt kulturhistoriska värde har parken en stor plats i mångas hjärtan.

Under målets handläggning har fråga uppkommit om alla klagande ska anses ha klagorätt. Mark- och miljödomstolen har därför gett Erik Mellgren, Maria Wold-Troell, Boel Larsen, Gunnel Lindh, Inger Sjöberg, Heidi Grossman, Anna Mankert, Siv Eriksson, Dick Lundberg, Roger Broman, Dobe Duda Bergman, Getis Willmer, Thomas Back, Camilla Åberg-Wickman och Leo Wickman möjlighet att komplettera sin överklagan med en förklaring till varför de ska anses ha rätt att överklaga beslutet.

Dick Lundberg har härvid anfört sammanfattningsvis följande. Det är hans medborgerliga plikt att reagera på beslut som bortser från framtida generationers behov av grönområden i närheten av sitt boende som dessutom raderar en del av stadens bildningshistoria för all framtid.

Thomas Back har härvid anfört sammanfattningsvis följande. Han är aktiv medlem i Seminarieparkens Vänner. Detaljplanen berör inte enbart de närmaste grannarna eftersom kvarteret är av kulturhistoriskt riksintresse och således av allmänt intresse. Det är en unik anläggning vars bevarande borde engagera stora delar av Sveriges befolkning.

Heidi Grossman har härvid anfört sammanfattningsvis följande. Kvarteret är av riksintresse med extremt högt kulturellt värde, varför fler än närboende och sakägare ska ha rätt att överklaga. Att stycka upp ett detaljplaneområde från ”allmänt ändamål” till stor del bostäder känns inte heller som det enbart berör de närmaste.

Siv Eriksson har härvid anfört sammanfattningsvis följande. Hon är en aktiv medlem i Seminarieparkens Vänner. Detaljplanen berör de närmaste grannarna likväl som hela landet då kvarteret är av kulturhistoriskt intresse som berör hela landet. Hon använder parken nästan dagligen för rekreation.

Gunnel Lindh har härvid anfört sammanfattningsvis följande. Mot bakgrund av arten av den aktuella åtgärden borde kretsen taleberättigade vara mycket större än vid en vanlig bygglovsprövning. Det rör sig om bebyggelse i ett unikt kulturhistoriskt riksintresse av betydelse för kommande generationer. Det ligger i hela rikets intresse att bevara och utveckla parken. Frågan berör inte bara de närmaste grannarna utan alla Uppsalabor, svenska medborgare och även internationellt. Hon är en infödd Uppsalabo och har utbildat sig i Folkskoleseminariet samt undervisat blivande folkskollärare. Med hennes kompetens borde hon vara berättigad att överklaga även om hon inte tillhör sakägarna.

Inger Sjöberg har härvid anfört sammanfattningsvis följande. Målet rör skyddandet av park och byggnader som tillsammans har kvaliteten av och är anmäld att bli byggnadsminne och dessutom kulturarv. Seminariet behövs som en vacker kultursymbol, men också som en samlingsplats för allmänheten att röra sig i, promenera, gymnastisera, springa, spela boll och träffas i. Det är viktigt för äldre att kunna komma ut i grönområden i staden. De flesta som överklagat detaljplanen gör det inte för egen vinning utan för Uppsalas, Sveriges och framtida generationers skull. Detta är lika angeläget som om man skulle bo i närheten av planområdet.

Erik Mellgren, Maria Wold-Troell, Boel Larsen, Anna Mankert, Roger Broman, Getis Willmer, Camilla Åberg-Wickman, Leo Wickman och Dobe Duda Bergman

har inte avhört i denna del. Dobe Duda Bergman har inte heller bekräftat att hon mottagit domstolens föreläggande. Då förelägganden jämte påminnelser tillställts henne vid sammanlagt fyra tillfällen på den e-postadress hon använt vid överklagandet får det dock anses utrett att hon tagit del av föreläggandet.

DOMSKÄL

Frågan om klagorätt

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Ett beslut om att anta en detaljplan får enligt 13 kap. 8 § och 11 § plan- och bygglagen (2010:900), PBL, samt 42 § förvaltningslagen (2017:900) överklagas av den som beslutet angår om beslutet har gått denne emot, om denne också före utgången av granskningstiden skriftligen har framfört synpunkter som inte blivit tillgodosedda.

Enligt praxis anses beslut om detaljplaner angå ägare till de fastigheter som ligger inom planområdet eller som gränsar direkt till detta, eller endast skiljs åt av en väg. Därutöver anses beslutet angå ägare till fastigheter i nära grannskap, om de är särskilt berörda med hänsyn till arten och omfattningen av den aktuella åtgärden, natur- och trafikförhållandena på platsen m.m. Avgörande för rätten att överklaga är den effekt som beslutet har för klaganden och bedömningen ska göras med viss restriktivitet (se t.ex. Högsta domstolens avgörande NJA 2017 s. 421).

Mark- och miljödomstolens bedömning avseende frågan om klagorätt

Av utredningen i målet framgår att Erik Mellgren, Anna Mankert, Siv Eriksson, Dick Lundberg, Roger Broman, Dobe Duda Bergman, Getis Willmer, Göran Hillbom, Thomas Back, Camilla Åberg-Wickman och Leo Wickman inte har yttrat sig före utgången av granskningstiden, vilket är ett absolut krav för att kunna ges klagorätt. Samtliga deras överklaganden ska därmed avvisas.

Av utredningen framgår vidare att Maria Wold-Troell, Boel Larsen, Gunnel Lindh, Inger Sjöberg och Heidi Grossman har yttrat sig under granskningstiden, men att de inte äger fastigheter eller med annan rätt innehar bostäder som ligger inom planområdet eller som gränsar direkt till detta, eller endast skiljs åt från planområdet av en väg. Frågan är därmed om de kan anses vara särskilt berörda på ett sätt som medger klagorätt. Det har av utredningen inte framkommit något som tyder på att detaljplanen för dem kommer att medföra faktiska rättsverkningar som direkt påverkar deras personliga eller ekonomiska situation. Inte heller i övrigt kan vad Maria Wold-Troell, Boel Larsen, Gunnel Lindh, Inger Sjöberg och Heidi Grossman framfört anses medföra att de är särskilt berörda av antagandebeslutet på ett sätt som medför att de har klagorätt. Även deras överklaganden ska därmed avvisas.

Upplysningsvis kan nämnas att domstolens bedömning av klagorätten i detta fall är av begränsad praktisk betydelse, eftersom domstolen kommer att pröva vad klagandena har anfört på talan av övriga parter som har klagorätt.

Frågan om detaljplanen ska upphävas eller inte

Utgångspunkter för mark- och miljödomstolens prövning

Det är en kommunal angelägenhet att planlägga användningen av mark och vatten (se 1 kap. 2 § PBL). Det är alltså kommunen som, inom vida ramar, avgör hur bebyggelsemiljön ska utformas i kommunen.

Den myndighet som prövar ett överklagande av ett beslut att anta, ändra eller upphäva en detaljplan ska endast pröva om det överklagade beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som klaganden har angett eller som framgår av omständigheterna (se 13 kap. 17 § PBL). Om myndigheten vid prövningen finner att beslutet strider mot en rättsregel ska beslutet upphävas i dess helhet. Annars ska beslutet fastställas i dess helhet. Delvis upphävande eller ändringar av beslutet får endast göras om kommunen har medgett det eller om det är fråga om ändringar av

ringa betydelse. Något sådant medgivande har inte lämnats av kommunen i detta fall.

Domstolens prövning stannar i många fall således normalt vid en bedömning av om beslutet att anta en detaljplan ligger inom ramen för det handlingsutrymme som reglerna i PBL ger kommunen. Hänsyn ska vid denna bedömning tas till både allmänna och enskilda intressen (se 2 kap. 1 § PBL). De avvägningar som kommunen har gjort mellan olika samhällsintressen blir, om kommunen har hållit sig inom sitt handlingsutrymme, normalt inte föremål för överprövning (se Mark- och miljööverdomstolens avgörande MÖD 2013:47, jfr MÖD 2014:12). Vid en avvägning mellan dessa intressen ska skälig hänsyn tas till bl.a. befintliga bebyggelse-, äganderätts- och fastighetsförhållanden som kan inverka på planens genomförande (se 4 kap. 36 § PBL).

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Av handlingarna i målet framgår att kommunen efter det att den tidigare antagna detaljplanen upphävts har inlett ett nytt planförfarande. I aktuellt mål ska därför PBL tillämpas.

Planläggning av markområden samt lokalisering, placering och utformning av byggnadsverk får inte ske så att den avsedda användningen eller byggnadsverket kan medföra en sådan påverkan på omgivningen som innebär fara för människors hälsa och säkerhet eller betydande olägenhet på annat sätt (se 2 kap. 9 § PBL).

Vid planläggning ska bebyggelse och byggnadsverk utformas och placeras på den avsedda marken på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till stads- och landskapsbilden, natur- och kulturvärdena på platsen och intresset av en god helhetsverkan (se 2 kap. 6 § PBL). I en detaljplan får kommunen i fråga om byggnadsverk bestämma de preciserade krav som behövs för att följa kraven på varsamhet enligt 2 kap. 6 § tredje stycket PBL (se 4 kap. 16 § PBL). En byggnad eller ett bebyggelseområde som är särskilt värdefullt från kulturhistorisk, miljömässig eller

konstnärlig synpunkt får inte förvanskas (se 8 kap. 13 § första och andra styckena PBL).

Mark- och vattenområden samt fysisk miljö i övrigt som har betydelse från allmän synpunkt på grund av deras naturvärden eller kulturvärden eller med hänsyn till friluftslivet, ska så långt möjligt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada natur- eller kulturmiljön (se 3 kap. 6 § första stycket miljöbalken). Områden som är av riksintresse för naturvärden, kulturmiljövården eller friluftslivet ska särskilt skyddas mot åtgärder som avses i första stycket (se 3 kap. 6 § andra stycket miljöbalken).

Frågan om riksintressen för kulturmiljövården tillgodoses i en detaljplan bevakas i första hand av länsstyrelsen i egenskap av regional planmyndighet (se 11 kap. 10 § PBL). Att länsstyrelsen har bedömt att en detaljplan är godtagbar i en fråga som länsstyrelsen har att bevaka innebär i normalfallet att det inte finns skäl för mark- och miljödomstolen att frångå länsstyrelsens bedömning (se t.ex. Mark- och miljööverdomstolens dom den 11 juni 2018 i mål nr P 11037-17). Domstolen är dock inte bunden av länsstyrelsens bedömning.

Vid bedömningen av om åtgärder enligt en detaljplan kan komma att påtagligt skada ett riksintresse kan viss ledning hämtas från Naturvårdsverkets allmänna råd till 3 kap. 6 § andra stycket miljöbalken (NFS 2005:17). Enligt dessa råd kan påtaglig skada på natur- eller kulturmiljön uppstå om en åtgärd kan mer än obetydligt skada något eller några av de natur-, kultur- och friluftsvärden som utgör grunden för riksintresset. Vidare anges att en negativ inverkan som är irreversibel med avseende på något värde som utgör grunden för riksintresset som regel bör anses utgöra påtaglig skada på natur- eller kulturmiljön (jfr Mark- och miljööverdomstolens avgörande MÖD 2014:12).

Frågan om detaljplanen innebär en förvanskning utifrån de avvägningar som kommunen gjort mellan intresset av att inte påverka befintlig kulturmiljö och intresset av att bygga bostäder får normalt anses ligga inom kommunens

handlingsutrymme. Ett överklagande av enskilda som avser denna avvägning mellan olika allmänna intressen ska därför i regel inte föranleda att planen upphävs (se Mark- och miljödomstolens avgörande den 19 juni 2013 i mål nr P 11296-12).

Mark- och miljödomstolens bedömning ifråga om detaljplanen

Grundläggande förutsättningar för planens antagande

Flera av klagandena har framfört att kommunen borde ha genomfört en särskild miljöbedömning/miljökonsekvensanalys i arbetet med detaljplanen. Mark- och miljödomstolen bedömer dock att kommunen har gjort vad som kan ankomma på dem i planarbetet. Domstolen har vid denna bedömning tagit hänsyn till att kommunen har inventerat och bedömt planförslagets inverkan på kulturvärdena i området, anpassat planens utformning efter länsstyrelsens synpunkter från samrådet samt genomfört en behovsbedömning, och därvid kommit fram till att ett genomförande av detaljplanen inte innebär någon betydande miljöpåverkan på det sätt som avses i 6 kap. miljöbalken. Mark- och miljödomstolen delar den bedömningen. Den utredning som ligger till grund för kommunens prövning får därför anses vara tillräckligt utförlig.

Mark- och miljödomstolen konstaterar i detta sammanhang också att länsstyrelsen inte funnit skäl att överpröva detaljplanen. Länsstyrelsen har således inte funnit att ett antagande av nu aktuell detaljplan står i strid med något av de allmänna intressen som länsstyrelsen har att bevaka.

Den centrala frågan i detta mål är om detaljplanen ska upphävas på grund av att dess genomförande kommer att innebära påtaglig skada på riksintresse för kultur- miljövärden. Domstolen har vidare att pröva om planens genomförande kan komma att medföra att höga naturvärden går förlorade, fara för människors hälsa och säkerhet eller betydande olägenhet på annat sätt.

Frågan om påtaglig skada på område av riksintresse för kulturmiljövården

Såväl av domarna avseende den tidigare detaljplanen (se domstolens avgörande den 9 september 2013 i mål nr P 1483-13 och MÖD 2014:12) som av utredningen i detta mål framgår att Uppsala stad är ett område av riksintresse för kulturmiljövården samt att kvarteret Seminariet ingår i detta område och är av särskilt intresse för kulturmiljövården. Mark- och miljödomstolen finner inte anledning att nu frångå den bedömningen. Kvarteret Seminariet ska därför särskilt skyddas mot åtgärder som kan påtagligt skada kulturmiljön i området (se 3 kap. 6 § miljöbalken).

Aktuellt riksintresse, såsom dess uttryck är utformat, består av flera skyddsvärda miljöer med högt kulturmiljövärde, bl.a. den ursprungliga seminariebyggnaden och tillhörande parkanläggning. Nu aktuell detaljplan har dock utformats med syftet att bevara de skyddsvärda miljöerna och påverka kulturmiljön i området så lite som möjligt. Bland annat har den yta som tas i anspråk för bostäder och kommersiella lokaler kraftigt begränsats i förhållande till den tidigare planen och det forna trädgårdsområdet ska bevaras i dess helhet som allmän platsmark park. Vidare har ett flertal bestämmelser införts i planen i syfte att skydda de befintliga byggnaderna och anpassa de nya byggnaderna till området och den unika kulturmiljön. De nya byggnaderna har till placering och yta förlagts på ett sätt som syftar till att bevara helheten av kvarteret och dess siktlinjer, bl.a. med öppna ytor mellan husen och huskropparna. Det förhållandet att det äldre skogspartiet som idag ligger på platsen tas bort, eller att fotbollsplanens storlek minskas, kan i sig inte anses medföra någon påtaglig skada på kulturmiljön.

Som framgår ovan är det kommunen som, inom vida ramar, avgör såväl hur bebyggelsemiljön ska utformas i kommunen som hur områden som är av riksintresse för kulturmiljövården ska skyddas från åtgärder som påtagligt kan skada kulturmiljön. Mark- och miljödomstolen bedömer mot bakgrund av de utredningar som ligger till grund för kommunens beslut, samt att varsamhets- och skyddsbestämmelser är införda i detaljplanen till skydd för särskilda kulturvärden i

området, att kommunen har tagit tillräcklig hänsyn till kulturmiljövärdena utifrån vad som ligger inom kommunens handlingsutrymme enligt PBL.

Även länsstyrelsen, som bl.a. har att bevaka allmänhetens intresse av att kulturmiljön inte förvanskas, har i förevarande fall bedömt detaljplanen som godtagbar. Vad klagandena har framfört om förvanskning och skador på kulturmiljövården samt att planen avviker från intentionerna i kommunens översiktsplan föranleder inte domstolen att göra någon annan bedömning.

Mark- och miljödomstolen finner således sammanfattningsvis att kommunen, såsom plankartan och dess bestämmelser nu är utformade, får anses ha hållit sig inom det handlingsutrymme kommunen har enligt PBL. Det finns därför inte skäl att upphäva planen på den grunden att den kan påtagligt skada riksintresse för kulturmiljövården.

Risken för betydande olägenheter om planen genomförs, m.m.

Klagandena har framfört att detaljplanen kommer att medföra olägenheter i form av luftföroreningar, buller, privatisering och minskad tillgång till ett viktigt rekreationsområde. De har vidare framfört att naturmiljön i området kommer att skadas och att de boende i området, samt Uppsalaborna i allmänhet, har behov av den gröna lunga som området utgör. Slutligen har det framförts att planen kommer att medföra ökad trafik och att valda trafiklösningarna kommer att skapa olägenheter, till exempel svårigheter för sopbilar att komma fram och ökad trängsel och dubbelparkering.

Mark- och miljödomstolen konstaterar att det av utredningen i målet framgår att miljö kvalitetsnormerna inte kommer att överskridas vid ett genomförande av nu aktuell detaljplan. Såvitt framkommit i målet kommer ett genomförande av planen inte heller att medföra att några höga naturvärden går förlorade. Kommunen får således anses ha gjort en godtagbar bedömning av konsekvenserna av planens genomförande i förhållande till naturvärdena på platsen.

Mark- och miljödomstolen bedömer vidare att den nu föreslagna användningen av marken inte kan anses påtagligt försämra de närboendes möjligheter att nyttja parken som grönområde för rekreation, lek, motion och annan utevistelse eftersom stora ytor sparas som parkmark och för idrottsändamål. Hur kommunen vill disponera marken inom kommunen för idrottsutövande, t.ex. vilket behov som finns av fotbollsplaner av olika storlek och var de ska förläggas, är inte frågor som faller inom domstolens prövning i detta mål.

Domstolen bedömer också att det genom detaljplanen finns tillräckliga ytor och möjligheter att utforma gator och uppställningsplatser på ett trafiksäkert sätt, eftersom gatumarken inom planområdet fortsatt kommer att vara allmän platsmark med kommunalt huvudmannaskap och det i övrigt inte görs några direkta förändringar av befintlig gatustruktur. Kommunen har också redovisat hur den avfallshantering som framkallas av planen ska kunna utföras inom planområdet, och därmed inte påverka förutsättningarna för avfallshanteringen i angränsande områden. Enligt domstolen kan inte ett genomförande av planen komma att medföra fara för människors hälsa och säkerhet. Inte heller i övrigt har något framkommit som visar att ett genomförande av planen kommer att medföra någon betydande olägenhet som utgör skäl att upphäva antagandebeslutet.

Vad slutligen gäller hur kvartersmarken intill bostadshusen ska utformas är detta en fråga för en senare bygglovsprövning.

Slutsatser och sammanfattning

Mark- och miljödomstolen bedömer sammanfattningsvis att kommunen har handlagt aktuellt planärende på ett formellt riktigt sätt och hållit sig inom det handlingsutrymme som kommunen har vid detaljplaneläggning. Domstolen har därvid bedömt att kommunen vid framtagandet av detaljplanen har tagit tillräcklig hänsyn till de allmänna och enskilda intressen som föreligger och att ett genomförande av planen inte kan anses medföra sådana olägenheter för klagandena

att beslutet om detaljplanen ska upphävas. Vad klagandena har framfört ger inte anledning till någon annan bedömning. Överklagandena ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (MMD-02)

Överklagande senast den 24 juni 2021. Prövningstillstånd krävs.

Elisabet Wass Löfstedt

Jonas T Sandelius

I domstolens avgörande har deltagit chefsrådmannen Elisabet Wass Löfstedt, ordförande, och tekniska rådet Jonas T Sandelius. Föredragande har varit beredningsjuristen Cornelia Ledin.

§ 17

Detaljplan för kvarteret Seminariet

KSN-2019-0951

Beslut

Kommunfullmäktige beslutar

1. **att** anta detaljplan för kvarteret Seminariet enligt ärendets **bilaga 2** och **3**.

Sammanfattning

Plan- och byggnadsnämnden har den 15 oktober 2020 (§ 238) överlämnat detaljplan för kvarteret Seminariet till kommunfullmäktige för antagande.

Antagandehandlingarna inklusive protokollsutdrag från plan- och byggnadsnämnden återges i **bilaga** till ärendet. Samråds- och granskningsyttranden återfinns hos plan- och byggnadsnämnden.

Detaljplanens syfte är att säkerställa en stor allmän park och att möjliggöra cirka 110 lägenheter med lokaler i bottenvåningen. Syftet är också att värna områdets kulturmiljövärden genom att skydda befintliga byggnaders värden samt genom att ny bebyggelse får en anpassad gestaltning.

Detaljplanen är framtagen genom så kallat utökat planförfarande eftersom den är av stort allmänt intresse. Detaljplanen bedöms vara förenlig med översiktsplanen.

Beslutsunderlag

- Kommunstyrelsens förslag 16 december 2020 § 321
- Arbetsutskottets förslag 1 december 2020 § 373
- Tjänsteskrivelse daterad 10 november 2020
- Bilaga 1 Protokollsutdrag från plan- och byggnadsnämndens sammanträde den 15 oktober 2020
- Bilaga 2 Planbeskrivning
- Bilaga 3 Plankarta
- Bilaga 4 Samrådsredogörelse
- Bilaga 5 Utlåtande

Kommunfullmäktige
ProtokollsutdragDatum:
2021-01-25**Yrkanden**

Magne Björklund (V), Anders A. Aronsson (L), Therez Almerfors (M), Ylva Stadell (S), Lars Friberg (MP), Margit Borgström (KD) och Rickard Malmström (MP) yrkar bifall till kommunstyrelsens förslag.

Jonas Petersson (C), Stefan Hanna (-), David Perez (SD), Rigmor Stenmark (C), Simon Alm (-) och Stina Jansson (FI) yrkar avslag till kommunstyrelsens förslag.

Beslutsgång

Ordföranden ställer kommunstyrelsens förslag mot Jonas Petersson (C) med fleras avslagsyrkande i en votering.

Bifall till kommunstyrelsens förslag röstar JA. Avslag till detsamma röstar NEJ.

Med 64 ja-röster mot 17 nej-röster beslutar kommunfullmäktige att bifalla kommunstyrelsens förslag.

Ja-röst avger Erik Pelling (S), Maria Gauffin Röjestål (S), Gustaf Lantz (S), Eva Christiernin (S), Erik Dagnesjö (S), Asal Gohari (S), Ulrik Wärnsberg (S), Inga-Lill Sjöblom (S), Klas-Herman Lundgren (S), Agneta Gille (S), Carl Lindberg (S), Ylva Stadell (S), Björn Wall (S), Mattias Kristenson (S), Loa Mothata (S), Rafael Waters (S), Elnaz Alizadeh (S), Pavlos Cavelier Bizas (S), Agneta Erikson (S), Anders Grönvall (S), Fredrik Ahlstedt (M), Therez Almerfors (M), Christopher Lagerqvist (M), Magnus Åkerman (M), Cecilia Forss (M), Markus Lagerquist (M), Mats Gyllander (M), Madeleine Andersson (M), Carolina Bringborn (M), Anna-Karin Westerlund (M), Robin Kronvall (M), Fredrik Hultman (M), Hanna Victoria Mörck (V), Karolin Lundström (V), Torbjörn Björklund (V), Ingela Ekrelus (V), Magne Björklund (V), Therese Rhann (-), Lalla Andersson (V), Mohamad Hassan (L), Helena Hedman Skoglund (L), Angelique Prinz Blix (L), Eva Edwardsson (L), Anders A. Aronsson (L), Amanda Kanange (L), Mats Dafnäs (L), Oscar Matti (L), Jonas Segersam (KD), Sarah Havneraas (KD), Margit Borgström (KD), Christian Hermanson (KD), Eva Moberg (KD), Evelina Solem (KD), Linda Eskilsson (MP), Rickard Malmström (MP), Lars Friberg (MP), Charles Pylad (MP), Per Eric Rosén (MP), Monica Östman (S), Gunnar Hedberg (M), Roine Thunberg (M), Anette Fischer (V), Per-Olof Forsblom (V) och Johan Edstav (MP).

Nej-röst avger Stefan Hanna (-), Rigmor Stenmark (C), Mattias Johansson (C), Olle Romlin (C), Jonas Petersson (C), Diana Zadius (C), Mats Åhlund (C), Viviane Obaid (C), Simon Alm (-), David Perez (SD), Linnea Bjuhr (SD), Anders Sehlin (SD), Roger Thelander (SD), Stina Jansson (FI), Lovisa Johansson (FI), Knut Godskesen (-) och Alexander von Uckermann (SD).

Justerandes signatur

Utdragsbestyrkande

Reservationer

Närvarande ledamöter (C) reserverar sig mot beslutet till förmån för Jonas Petersson (C) med fleras yrkande och lämnar följande skriftliga reservation:
Stadsdelarna Luthagen, Librobäck och Svartbäcken genomgår en långtgående förtätning, precis som i princip alla andra delar av Uppsala. I ljuset av detta är bevarandet och utvecklingen av Seminarieparken inte bara ett riksintresse utan också ett starkt lokalt folkhälsointresse som borde tas på stort allvar.

Centerpartiet anser att planförslaget strider mot förvanskningsförbudet enligt Plan-och bygglagen 8 kap 13§ som säger "En byggnad eller bebyggelsemiljö som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt får inte förvanskas." En byggnad eller bebyggelsemiljö kan även vara särskilt värdefull om den tydliggör samhällsutvecklingen, vilket folkskoleutbildningen som bedrivits på platsen är ett utmärkt exempel på. Av de folkskoleseminarier som byggdes enligt 1914 års seminariestädgå är seminariet i Uppsala det enda som finns kvar med sin ursprungliga yta och plan.

I en stad som gärna lyfter kunskapens och bildningens värden borde denna historiska berättelse skyddas, inte byggas bort. I Uppsala är det dessutom brist på gräsplaner för fotboll, och därför vill vi att den befintliga fotbollsplanen behålls i sin ursprungliga storlek. Det är angeläget att den norra delen av seminariet behåller sin ursprungliga gestaltning, vilket inte blir fallet om detaljplanen genomförs.

Centerpartiet uppskattar den höga ambitionsnivån för att anpassa byggnationens gestaltningsmässiga uttryck i tegel och trä efter den befintliga miljön och menar att denna ambitionsnivå borde utgöra ett exempel på god anpassning vid utveckling av befintliga bostadsområden i övriga Uppsala. Seminarieparken är däremot helt fel plats för bostadsutveckling och Centerpartiet vill se att kommunen i stället köper eller byter marken med byggherren och utvecklar kvarteret Seminariet till en stadsdelspark och verkar för bevarandet av kulturmiljön i sin helhet. Centerpartiet har tidigare yrkat avslag till förslaget i plan-och byggnadsnämnden och kommunstyrelsens arbetsutskott.

Närvarande ledamöter (SD) reserverar sig till förmån för Linnea Bjuhr (SD) med fleras yrkande och lämnar följande skriftliga reservation:

Sverigedemokraterna har sedan länge förespråkat att Seminarieparken ska fredas från exploatering. I nästan tio års tid har vi haft den uppfattningen och har det fortfarande. Uppsala behöver värna om sina grönytor i centrala staden, i synnerhet de som har en lång historia och bidrar till en förbättrad livskvalitet för de som bor i närheten och resten av kommunen.

Seminarieparken är också en viktig kulturarvsbärare. Vi instämmer därför i argumentationen från Centerpartiet som lutar sig mot Förvanskningsförbudet som lyder "en byggnad eller bebyggelsemiljö som är särskilt värdefull från historisk, kulturhistorisk, miljömässig eller konstnärlig synpunkt får inte förvanskas". Vi menar att Seminarieparken faller inom ramen för detta.

Kommunfullmäktige
ProtokollsutdragDatum:
2021-01-25

Parken som nu är cirka 40 000 kvm stor, kommer med det fattade beslutet att minskas till omkring hälften i storlek. Den lilla med väl uppskattade skogen kommer ersättas med höga bostäder. Uppsala är en stor kommun, man behöver inte bebygga de få grönytorna som finns kvar. Med anledning av bland annat ovanstående yrkade vi på avslag.

Simon Alm (-) reserverar sig mot beslutet till förmån för eget yrkande.

Stefan Hanna (-) reserverar sig mot beslutet till förmån för eget yrkande.

Särskilda yttranden

Stefan Hanna (-) lämnar följande särskilda yttrande:

När Uppsala kommun genomför en kraftig tillväxt av bostäder och verksamhetslokaler är det av mycket stor betydelse att vi parallellt säkrar tillräckligt med rekreationsytor. Det är särskilt viktigt att tillvarata redan befintliga värdefulla rekreationsytor och inte begränsa dess ytor. Seminarieparken ska i sin helhet utvecklas till en attraktiv rekreations- och kulturpark till glädje för både närboende, skolelever och besökare. Eftersom Seminarieparken ligger i anslutning till Fyrishov som besöks av invånare från hela kommunen kommer den att kunna skänka ett kommunalt rekreations- och kultursyfte som gagnar många invånares fysiska och psykiska hälsa.

Uppsala kommun avser att utöver marken på Seminariet exploatera ytterligare stora delar mark i anslutning till Fyrishov för bostadsbyggande. Det innebär att kommunen med fördel kan byta mark med dagens ägare till Kvarteret Seminariet. Med tanke på närheten mellan dessa markområden borde de planerade byggprojekten kunna utföras i princip oförändrat.

Det borde vara uppenbart att planförslaget strider mot förvanskningförbudet enligt Plan- och bygglagen 8 kap 13§. Seminariet och miljön runt detsamma bär på en historisk berättelse av riksintresse. En viktig berättelse om folkskoleutbildningens betydelse för svenskt välståndsbysse. Seminarieanläggningen visar oss ett hundraårigt bildningsideal och undervisningsmiljö. I den historiskt meriterade "lärdomsstaden" borde det vara självklart att även bevara symbolen och berättelsen om hur bildning för alla blev verklighet i Sverige. Seminariet i Uppsala är det enda svenska exemplet som finns kvar i sin ursprungliga utformning. Med fördel kan den befintliga fotbollsplanen rustas upp och bli en viktig del av fotbollsklubbarnas träningsytor.

Justerandes signatur

Utdragsbestyrkande

Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljööverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljööverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rätts-tillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.